

НА ЗАПАДУ ВИШЕ НЕМА МОРАЛНИХ ОРИЈЕНТИРА

Позната новинарка Ибен Транхолм о погубности западног мултикултурализма, исламизацији Европе и препорођеној Русији

Ибен Транхолм (Iben Thranholm) је позната независна новинарка из Данске. Дама конзервативних погледа, која изучава религиозне аспекте политичких догађања и друштвених појава, њихово значење и моралне последице. Њени чланци на поменуте теме су једни од најчитанијих у Данској. Госпођа Транхолм је некада радила као уредник и водитељ на Данској радиотелевизији, где је осмислила емисију о верским новостима «Религија инфо». Пуно је путовала по Блиском Истоку, Италији, Русији и Сједињеним Државама, где се бавила истраживањима и правила интервјуе. Добила је награду за информисање о верским догађањима у данским медијима. Аутор је више књига.

Ибен Транхолм

Недавно је специјална комисија ЕУ за контролу медија «East Stratcom» унела госпођу Транхолм у «црни списак», карактеришући је као руског пропагандисту и агента Кремља. Ово надзорно тело ЕУ ју је окривило да шири руске дезинформације само зато што је у последњих неколико година гостовала на медијима «Russia Today» и «Russian Insider», где је говорила о томе како мржња западних елита према хришћанству слаби и подрива западну културу.

– Пре годину дана смо интервјуисали професора економије са једног од водећих универзитета у Шведској на тему недоследности миграционе политике у тој земљи. У одређеном смислу Шведска је слика и прилика будућег демографског стања Европе, јер управо ту започињу трансформације те врсте. Шта ви мислите о томе што се дешава у Шведској, вашем блиском суседу, и како се то односи на Данску? Како Данци гледају на Шведску: с надом или бригом?

– С великим ужасом! Шведски медији, који подржавају политику тамошње владе, не придају довољно значаја проблемима сопственог друштва. Због тога је тешко стећи истиниту представу о свему што се дешава у тој држави. Али ми Данци смо веома проницљиви. Ми смо добро обавештени о свим убиствима која се тамо дешавају, о случајевима физичког и сексуалног насиља, о нередима. О томе не пишу често у новостима, али ми о томе знамо све и не желимо да пратимо њихов пут. Пред нама су резултати политике мултикултурализма, која се у Шведској спроводи већ деценијама. Празни домови представљају све што је произашло из те политике. А у Јеванђељу пише да ако дом остане празан, ако се не одржава и не чисти, тада ће се ту настанити зли дуси. Бојим се да се управо то сада дешава у Шведској. То што она тренутно представља се никако не може назвати мултикултуралним рајем. Просто није могуће даље гурати проблеме под тепих...

Узгред, појавила се реклама, делимично финансирана од стране шведске владе, која позива све грађане Шведске да се интегришу у мултикултурално друштво које се тренутно изграђује. Замислите! Сви Швеђани, укључујући и старе особе, дужни су да се прилагоде новој реалности, уместо да се мигранти адаптирају нормама шведског друштва. Они то зову «Det nya landet», тојест «нова држава». Традиционална Шведска више не постоји.

– Ипак, данска и шведска култура су врло сличне. Како објашњавате чињеницу да се ваша два народа сада разилазе у мишљењима? Да ли је то код вас свезано с тиме што се суочавате са разним социјалним проблемима?

– Ми, Данци, нисмо толико политички коректни као Швеђани. Због тога се код нас распламсала велика јавна расправа по тим питањима... Данци су свеснији свог наслеђа и труде се да га сачувају. Не желим да кажем да код нас у Данској нема проблема. Ми смо суочени са истим изазовима губитка идентитета, и наше традиције, нарочито хришћанског наслеђа – оно незадрживо ишчезава из нашег друштва. Данску почиње да испуњава иста празнина као и Шведску. Тај процес анулира све аргументе, који имају за циљ да нас заштите од наметања туђих вредности и обичаја, а који у већини случајева противрече нашим. И пуким забранама нећемо моћи да изменимо ту реалност.

– А како се код вас одвија процес интеграције миграната? Изгледа да је ситуација боља него у другим европским земљама, јер не чујемо о «затвореним етничким четвртима градова» и о нарушавању реда и мира у Данској, за разлику од, на пример, Шведске или Француске.

– Сви ти проблеми постоје и код нас. Али Данска је мала земља, па се о томе не чује много ван њених граница.

Код нас је уврежено мишљење да се благостањем све решава. Није важно из ког дела света се неко досељава, он или она ће добити право на боравак, рад, разоноду и здравствену негу. Влада свима то обезбеђује, очекујући да ће се они с радошћу прилагодити животу у данском друштву, њеној култури и да ће научити дански језик. На крају сви треба да постанемо живо мултикултурално друштво.

Реалност је сасвим другачија. Релативизам, који са собом носи политика мултикултурализма, доводи до подела у друштву, нарочито у случајевима када се убеђења и вредности разних социјалних слојева врло битно разликују.

О мигрантима који долазе у Данску се можда и брину, али они овде не налазе доминантну културу (у крајњем смислу по питању религије), којој они могу да се прилагоде. **Данско друштво је лишено Бога.** Стога, мигранти доносе са собом елементе своје културе и религије, што доводи до несугласица, неразумевања, па чак и злочина. Као резултат свега тога данско друштво се све више и више дели.

Муслимански протести у Лондону у корист увођења шеријата

– Изгледа као да ваши политичари то разумеју. Недавно је ваш парламент донео закон, који гарантује да имиграција никад неће достићи такав ниво где би национални идентитет Данске био угрожен. Шта ви мислите о томе?

– Наше друштво је већ силно подељено, чак и ако не бисмо узимали у обзир нови талас имиграције. Половина грађана жели отворене границе, масовну имиграцију и благостање за све. Та половина одбацује традиционалне вредности, а зато топло поздравља глобализам и политику мултикултуралности. Друга половина се томе снажно противи, али јој недостају убедљиви аргументи, како би подкрепила своје позиције. Све што она може је да забрани имиграцију, забрани ношење хиџаба итд. Али ми више немамо моралне оријентире. Раније је хришћанство играло ту улогу, гарантујући наше јединство кроз векове. А сада више нисмо способни да разликујемо добро од зла, а управо од тога зависи исход наше садашње борбе. Због тога ће превентивне мере, које сте ви навели, имати само краткотрајни успех и неће решити проблеме у дугорочној перспективи.

Нама је потребна позитивна алтернатива.

– Да ли постоје неки подаци или независна истраживања, која се тичу добрих и лоших страна имиграције у Данску? Примера ради, у Шведској је практично забрањено расправљати на ту тему, иако се могу чути бојазни (углавном од самих миграната) о тешком налажењу посла за досељенике.

– Када смо усвојили ту нову културу ми на Западу смо почели да рађамо много мање деце него што нам је потребно да одржавамо благостање нације. То је један аргумент у корист имиграције: **нама је потребно више људи да бисмо очували благостање.**

У нашем секуларном друштву, држава је постала «бог». Претпоставља се да је она обавезна да обезбеди и побрине се за све. Због тога економски аргументи губе на значају. Наравно да се они узимају у обзир, јер ипак народ плаћа ту политику из свог џепа, али свеједно су ти аргументи од другоразредног значаја.

– **Ми смо на прагу новог таласа аутоматизације процеса рада, када милиони људи у развијеним државама могу остати без посла. У вези са тим може се појавити бојазан од миграната, од којих су већина неквалификовани радници. Да ли се о томе расправља у Данској?**

– Не. Расправља се само о културној страни проблема, о утицају на наше вредности и традицију. У неку руку то је показатељ тога колико смо ми слаби. На пример, муслимани у Данској чине незнатну мањину од свега **250 хиљада** људи. Па ипак се у последњих десет година већина политичких дискусија, посвећених питању културе, врте око ислама. Толико је ослабила наша култура!

Тренутно, будући да смо отворено друштво, ми се противимо томе да жене носе хиџабе на јавним местима, противимо се засебним базенима за мушкарце и жене итд.; али смо изгубили аргументе у борби против насилног наметања туђег погледа на свет, јер смо **скоро у потпуности изгубили своје хришћанске вредности.**

Услед тога, кроз проток времена, те туђе норме постају буквално општеприхваћене код нас. Већ смо сведоци тога.

– **Умерени муслимани су такође на губитку. Многи из њих теже западним вредностима, али ће видети како им већинско друштво све више противречи, док се истовремено њихове заједнице радикализују.**

Многи се жале да је ислам у Данској и другим европским државама суровији, радикалнији него што је у самим исламским земљама.

– То је тачно.

И опет је то резултат неуверености, која царује у државама које су им пружиле азил. Као последица тога, агресивна форма ислама се све више шири, на несрећу свих, а нарочито жена.

Муслимански протести у Паризу за слободно ношење хиџаба

– Несумњиво је да земље у развоју у целом свету чекају тешка времена и да су оне државе које су у могућности дужне да им помогну.

Погледајмо истини у очи: лоша спољна политика Запада је и без тога направила још гору ситуацију на Блиском истоку, иако етнички сукоби и несугласице представника разних верских заједница такође играју немалу улогу. Неки данас предлажу да треба пружити помоћ самим проблематичним државама, уместо отварања граница. То ће бити јефтине, помоћ ће примити много више људи, мигранти ће бити смештени ближе њиховим родним огњиштима, и ми ћемо избећи многе друштвене проблеме, које нажалост сусрећемо широм Европе.

Шта о томе мисле дански политичари?

– То би било врло логично, али се у расправи о том питању опет намећу некономски аргументи. Људи желе да буду схваћени као добротинитељи, који отварају границе, пружају помоћ свима и брину се о њима. И ја бих то оберучке подржала, ако би се то тицало искључиво жена и деце, па чак и породица.

Али реалност је другачија. Већина миграната, које смо пустили у своју државу у последње време, нарочито од почетка мигрантске кризе, су енергични млади мушкарци. Они овде доносе своје конфликте и осећање незадовољства, отежавајући околности за све нас.

– Сматра се да је Данска најсрећнија земља на свету. Али у данашње време за вас има мало разлога за срећу јер сте постали жртва политичке цензуре коју спроводи власт, и не само због тога што истичете алармантност стања у вашој држави, већ и за сарадњу с руским медијима. Шта се то догодило? Написали сте интензиван чланак о томе где критикујете политику владе, притом изражавајући ставове не само као жена, већ и као хришћанка.

– Написала сам чланак 2015. године у ком сам критиковала наше политичаре, који мрзе хришћанство, али користе хришћанске вредности (особито љубав и саосећање) да би достигли своје циљеве, на пример да би прогурали масовну имиграцију.

Кроз неколико месеци позвао ме је један политичар и саопштио ми да ме је данска влада уврстила у «црни списак» као вероватног «проруског агента и агитатора», иако за то нису имали никакав релевантан разлог. С времена на време сарађујем са једном руском медијском агенцијом, али то је просто део мог новинарског посла. Данас, у друштву у којем наводно влада слобода говора, уколико политичари зажеле да ућуткају своје критичаре, онда је довољно да их оптуже у сарадњи са Кремљем или да имају неке необјашњиве везе са Русијом. То се десило и са мном, а то исто се дешава и са високо позиционираним политичарима и новинарима у САД-у, Француској, Немачкој. Ако нисте сагласни са политиком мултикултуралности у Европи, одмах вас етикетирају као «руског агента». А то је заиста форма политичке смрти – уништење репутације.

Они се толико боје раста «популизма», како га «левичари» називају, јер он угрожава њихову драгоцену Европску унију! И сада су улози у тој игри врло високи, јер се приближавају избори у битним земљама Западне Европе. Због тога они прибегавају таквим тактикама, како би потиснули све оне који су незадовољни њиховом политиком. Тако су и мене унели у «црни списак» у једној тако «слободној» земљи као што је Данска, а уколико дође до реалног конфликта са Русијом, завршићу у затвору као страни агент... Без доказа и судског процеса. Тако се то ради у тоталитарној држави. Прво вас уврсте у «црни списак», а када се појави проблем или измишљени разлог, онда дођу по вас.

– А ви сте само изразили мишљење, које дели огроман број конзервативних људи са обе стране Атлантика. Несумњиво је да су многи данас забринуте за будућност западних држава. Ту ми пада на памет Совјетски Савез и ново грандиозно друштво, које је требало да буде изграђено, што је довело до катастрофалних последица, које су нам добро познате.

– То је тачно и узнемирујуће поређење. Јер комунизам је западна идеја наметнута Русији – Руси нису измислили тај концепт. И с падом Совјетског Савеза та идеја није ишчезла. Насупрот томе, она је још увек прилично жива и лута по нашем континенту. Иако тај концепт може функционисати на разне начине, његови главни циљеви се битно не разликују. Верзија комунизма коју ширимо по целом Западу је културни марксизам.

Скорашња насловница "Тајма" као архетип америчке пропаганде и цензуре

Ми више немамо институт породице, па чак ни пола. У Шведској су недавно измислили родно неутралну заменицу да би се обраћали малим дечацима и девојчицама у вртићима, како би их учили родној једнакости. То је потпуно одбацивање традиционалних европских вредности, које су вековима чувале Европу од завојевача. Сада тога више нема.

Приче о мултикултурализму и отвореним границама лепо звуче, али је то на крају довело до корених промена у нашим друштвима, и као што можемо видети на примеру Шведске, не на боље. Мање слободе, мање безбедности, мање повезаности, више кривичних дела, више подела, више социјалних проблема. Уистину, то је борба добра и зла, и ми на Западу нисмо способни да разликујемо та два појма. Ја бих то чак назвала **ђавољском дезоријентацијом.**

– Шта ви мислите, колико је још времена остало пре него што с данске заставе скину крст? И како се према свему томе односи краљевска породица? Дански краљ полаже заклетву да ће чувати данску веру и културу.

– Ниједан европски политичар неће стати у одбрану хришћанства! Нити један! Изузетак може бити премијер Мађарске Виктор Орбан.

Постоји «савез нечастивих» између «левичара» и радикалног ислама. Многи Европљани у толикој мери презиру сопствену традицију, да би радо видели потпуно искорењивање хришћанства, чак и по цену личне слободе и свог начина живота.

Код нас можете видети једну чудну и комичну ситуацију:

западне феминисткиње подржавају жене које су принуђене да покривају главу или да се одрекну многих својих права, која су им у потпуности доступна у нашим земљама. Али ако те исте жене покушају да се интегришу у наше друштво и услед тога бивају кажњене од стране сопствене заједнице, феминисткиње из неког разлога ћуте. То је све тако «мултикултурално» и «добро».

– Ви познајете Русију довољно добро. Да ли можете упоредити трансформацију која се дешава у Русији, са променама у већем делу Западне Европе?

– Ако хоћете верујте, а ако нећете немојте, али ми смо заменили места! Данас се Русија враћа хришћанству, док се у исто време Запад удаљава од њега на све могуће начине. У Русији је хришћанство дубоко укорено у књижевности, уметности, култури... Када су бољшевици покушали да униште хришћанство применом грубе силе, по цену милиона људских живота, оно је преживело, па макар и у илегали. Људи су наставили да исповедају своју веру у тајности, иза затворених врата су крстили своју децу и примали друге Свете Тајне.

Председник Путин је недавно отворио огроман споменик Светом Владимиру, који је крстио Русе, веома близу зидина Кремља. Ако станете на одређено место преко пута Кремља, видећете да крст, који Владимир држи, надвишује петокраку на Црвеном тргу, тако да је то снажна симболика.

Запад, као што сам већ рекла, се креће у супротном правцу. Али се ми не можемо тако брзо одрећи своје традиције и наслеђа.

– У Русији је 2014. године премијерно приказан филм «Левијатан», који наговештава поменути трансформацију. Међутим, у њему је православље приказано у мање позитивном светлу – као идеолошки аргумент, који користе тајкуни како би озаконили своју новостечену власт. То је покушај да се препород православља у Русији покаже као површни феномен.

– У Русији такође постоје људи, који одбацују сопствене традиционалне вредности и који желе да позападњаче своју државу. Нисам гледала тај филм, тако да не могу да кажем да ли режисер подржава ту идеју или не.

Људи треба просто сами да посете Русију и да виде шта се тамо дешава. Председник Путин реагује на промене које се одвијају и уважава избор руског народа у корист православља.

Мислим да је то један од разлога зашто Запад тако много презире Русију. Он чак не може ни да замисли васкрелу, моћну хришћанску Русију, која отворено одбацује културни марксизам Запада. То је разлог из ког Запад демонизује Русију у већини својих медија и политичких кругова.

Споменик Светом кнезу Владимиру надомак Кремља

– Можемо ли рећи да је Данска данас на ивици? Да је и цела Западна Европа на ивици?

– Да, Данска је на ивици. И Европа такође. Ми смо у потпуности изгубили своју културу, вредности, моралне оријентире. Оно што је некада било добро, сада је зло – и обрнуто.

Ви сте рекли да је Данска најсрећнија земља на свету, али ја у то не верујем. Ми се суочавамо са високим нивоом алкохолизма, а пола милиона наших суграђана је «навучено» на антидепресиве.

«Канал 1», наш главни ТВ канал, недавно је показао документарни филм о три данске девојке, које су по свом избору прешле на ислам, не због тога што су се удале за муслимана, и не из неког другог разлога. Све три су потекле из разбијених породица, имале су проблема са алкохолизмом итд. Наслеђе револуције у Европи, која се десила 1968. године. Тим девојкама је недостајала структура и нашле су је у исламу, јер та религија регулише сваки аспект нашег живота: како се облачити, хранити, с ким се може причати, како се понашати ако сте жена и слично.

То је оно што не разумеју наше «десничарске» странке у Европи: у току је духовна битка. Без духовне слободе не може бити ни политичке.

Ако одлучимо да идемо заобилазним путем и да забрањујемо хиџабе и остало, то нам неће помоћи. **Наша цивилизација полако нестаје.**

Једино што сада може спасти Европу је истински духовни, и не плашим се то да кажем, баш хришћански препород на целом континенту. Такав препород је одиграо огромну улогу у «одумирању» комунизма у СССР-у и Источној Немачкој. Тамо су се људи тајно окупљали у храмовима, молили се, васпитавали децу, изражавали идеје и делили све потешкоће.

Од самог свог почетка хришћанство се увек борило против зла с помоћу љубави, молитве и вере, и сва три појма представљају кључ за слободу. Све те вредности никада неће прихватити екстремни левичари са Запада и радикални муслимани, јер и једни и други захтевају потпуну послушност држави и томе што они сматрају за свог «бога».

– Пуно вам хвала на вашој смелости и за то што сте поделили са нама ваше мисли. Ви сте достојни да будете на насловној страни часописа, а не на «црном списку» неке државе... Желим вам све најбоље!

– Хвала.

С Ибен Транхолм разговарао Ерико Матијас Таварез

С руског Александар Ђокић

[Zero Hedge](#)

27 / 06 / 2017